A°. 1831. N°. 43.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, den 28sten MEI.

PARAMARIBO.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 25 Mei 1831.

Alzoo de vrije FREDERICA van JAN SNIJDERS, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, niet verzoek om Brieven van Vrijdom voor hare kinderen, met namen: LEENTJE, JACQUES JAN SNIJDERS, EGBERT, ANNA, ALBERTUS, ALBERTINA en HELENA, haar in eigendom aankomende.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *zes* weken na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende bij gebreke van dien, nadat gemelde termijn zal zijn verstreken, de verzochte Brieven van Vrijdom worden uitgereikt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 1 April. Z. M. heeft, naar men verneemt, bij besluit van gisteren, eenige voorzieningen daargesteld tot voorloopige regeling der civile en criminele Justitie in de stad en vesting Maastricht, waarbij bepaald wordt, dat alle regtsgedingen, daartoe betrekkelijk, in plaats van voor het geregtshof van Luik, voor dat van deze stad zullen dienen.

— De bekende voornaamste redacteur van het voorheen te Brussel in het licht verschijnende dagblad *le National*, *Lybri-Bagnano*, wiens woning in die stad, gedurende den nacht van den 25sten op den 26sten Augustus 1830, door het Belgische gepeupel is geplunderd en vernield, heeft, onder dagteekening van den 24sten Maart jl., een belangrijk berigt rond gezonden, omtrent de in Brussel bestaan hebbende *Librairie Polymatique*. In dat berigt zegt hij, dat hij ook deelhebber in dit etablissement was, en onlangs kennis bekomen heeft, dat hetzelve door eene nieuwe soort van roovers is bezocht geworden, namelijk door Belgen, welke zich *overheidspersonen* en *openbare ambtenaren* durven noemen. Hij beklaagt zich, in dat berigt, (dat hij de dagbladschrijvers uitnoodigt, in hunne dagbladen op te nemen,) dat zoogenaamde schuldeischers van dat etablissement, hoezeer bij hetzelve voortdurend alles in klinkende munt voldaan werd, van deszelfs oprigting af tot aan de vernieling toe, zich hebben vermeten al hetgeen tot hetzelve behoort, in beslag te nemen. Zoo heeft de heer *Decamps*, eigenaar van het huis, dat door *Libry* in Brussel bewoond werd, zich van alle werktuigen meester gemaakt; heeft de boekverkooper *Tarlier* van de drukpersen willekeurige gebruik gemaakt, en sommige derzelve aan den bekenden *Wahlen* verkocht. Voor deze diefstal, met inbraak, zoo als hij zulks noemt, zal hij, wanneer het oogenblik van den terugkeer van regt zal gekomen zijn, geregtelijk al diegenen vervolgen, welke de diefstal hebben bevolen, er aan medepligtig zijn, of er kennis van hebben gedragen, even als de opkoopers van de gestolene goederen, en dit alles overeenkomstig de daaromtrent bestaande strafbepalingen, en onder voorbehoud van schadeloosstelling te zullen vorderen van al diegenen, welke zich aan deze diefstal hebben schuldig gemaakt of dezelve hebben doen begaan. In geval de oorlog mogt uitbarsten en België door de troepen der verbondene mogendheden bezet worden, zal hij deze rooverijen laten vervolgen, door middel van militaire executie, zelfs op het bestuur van Brussel, op hetwelk hij en zijne zaakgenooten voor bijna een half millioen guldens, regt vermeenen te hebben.

— De officiële berigten omtrent het springen van het *laboratorium* der artillerie te Bergen-op-Zoom, komen hoofdzakelijk neder op hetgeen wij in ons nommer van Donderdag uit bijzondere tijdingen hebben medegedeeld. (Zie Surin. Cour. van Zaturdag 14 Mei ll.) Het blijkt thans, dat bij die ramp 3 ingezetenen en 16 militairen zijn omgekomen, en 41, zoo burgers als militairen, waaronder de luitenant der Overijsselsche mobile schutterij, *Pluijm*, zwaar gekwetst zijn, terwijl een groot aantal ligt zijn gewond. Het gedrag der bezetting en der ingezetenen, bij dit ongeluk, wordt door den opperbevelhebber zeer geprezen. De vestingwerken hebben niet geleden.

— 4 April. Gisteren is van hier naar het leger vertrokken de alhier sedert eenige maanden gelegen hebbende rijdende artillerie. De geheele batterij was hier gereorganiseerd geworden. Eergisteren waren uit deze stad naar dezelfde bestemming vertrokken de kompagnien werkvolk en hospitaalsoldaten. Ook zijn de luitenant-generaals *van Geen* en *Trip*, welke zich eenige dagen in deze residentie hebben bevonden, insgelijks naar het hoofdkwartier teruggekeerd.

BREDA, den 3 April. Tijdingen uit Antwerpen melden ons, dat het den ultra-revolutionairen dan eindelijk ook daar gelukt is het gemeen aan het plunderen te krijgen. Men is begonnen met het huis van den gewezen burgemeester *de Caters*, die als een getrouw dienaar van Z. M. onzen geëerbiedigden Koning bekend staat, en dadelijk na het intrekken der Belgen binnen Antwerpen die stad verlaten had, om zich naar een buitengoed in den omtrek van Grave te begeven, van waar hij eerst onlangs teruggekeerd was; gelukkiglijk bevond die heer op het oogenblik der plundering zich niet in die stad, aangezien hij een buitengoed twee uren van Antwerpen, betrokken had. Voorts noemt men onder de huizen, die zouden geplunderd zijn, het bureau, en de drukkerij van het *Journal de Commerce*, en nog een huis op de Meir, hetwelk, naar uitduiding, dat van den heer *Dobois*, voormalig Majoor der schutterij, schijnt te zijn geweest. Onderscheidene der fatsoenlijkste lieden verlaten weder die stad, even als ten tijde van het bombardement, om zich zoolang als de gisting voortduurt nogmaals op hunne buitenplaatsen te onthouden, en vele vreemde kooplieden, die eerst nog gedacht hadden daar te blijven, geven nu ook hun voornemen te kennen om die stad te verlaten.

— 7 April. Z. K. H. Prins *Frederik*, heeft, naar men zegt, een der gebouwen in onze vesting voor zes maanden, voor Z. K. H. doen inrigten en gehuurd.

HAARLEM, 6 April. De Belgische plunderingen, en het ontwerp der revolutionaire raddraaijers, om door het toomeloos gemeen een zeker schrikbewind te doen uitoefenen, heeft bij de bedaarde liberalen in Frankrijk een zeer onaangenamen indruk gemaakt, hoewel daar te lande het tegenwerken van de inzigten der anti-revolutionairen steeds met genoegen wordt vernomen, als zijnde altijd een stap, ter bevordering van eene eindelijke vereeniging van de belgische met de fransche gewesten. Het kan intusschen niet missen; of het oprigten van eene associatie, welke haar aanwezen met eene vrij algemeene plundering heeft gekenmerkt, kan bij een bewind, 't welk in zijn eigen land dergelijke genootschappen als hoogst noodlottig voorstelt, geene openbare goedkeuring vinden. Het navolgende is een uittreksel uit de bijzondere berigten uit Brussel, welke door het fransche ministeriele ochtendblad, onder dagteekening van 29 Maart, worden medegedeeld:

»De stad is op dit oogenblik in rust; maar wat moet men denken van eene zoo hevige gramschap, welke in een oogenblik des tijds is bedaard?

»Uit deze onlusten is intusschen eene magt ontstaan, die zich op den duur zal doen gelden; de nationale associatie. Naast de proclamatien van den regent en het bewind worden aankondigingen van deze associatie aangeslagen, opgesteld op eene wijze, welke blijken draagt, dat zij hare kracht gevoelt. Haar kreet is *oorlog*, zonder zich te bekommeren over de middelen, of de gevolgen. Den leden van het committé der associatie is het *geheim* opgelegd, en onder dien dekmantel bestaat er eene commissie van toezigt, en eene van verbreiding. De eerste is bestemd, om het gouvernement bekend te maken met de ambtenaren, die niet te vertrouwen zijn.

»Op dit oogenblik heeft het bewind zich verstaan met een aannemer, die dagelijks een paar honderd man levert à ƒ 1,50 per persoon, welke de verdere plunderingen krachtdadig moeten verhoeden. Zoo 'er bloed moest worden gestort, zoude de *burgerwacht* alzoo niet genoodzaakt zijn, om zich bij de menigte in haat te brengen. — Men vreest des niettegenstaande in 't vervolg nieuwe terugwerkingen.

»Wat men 'er ook van zegge, *Borremans* heeft nog niets beleden. — In de protesten, welke thans door eene menigte officieren bij onderscheidene corpsen der armee worden onderteekend, heerst men eenen ijver te bespeuren, welke noch van opregtheid, noch van vaderlandsliefde getuigt. — Daar bestaat in het belgische leger onder de oude en nieuwe officieren naijver, welke niet dan met veel moeite zal worden uitgewischt.

»Daar wordt weder van den prins *van Coburg* gesproken. — De regent is de uitoefening van het hoog gezag allezins moede en verlangt vuriger dan iemand, hetzelve aan een opvolger op te dragen."

DUITSCHLAND.

AKEN, 4 April. Men heeft heden alhier uit Mentz berigt ontvangen, dat het reglement van scheepvaart op den Rijn door al de gevolmagtigden der belanghebbende staten is onderteekend geworden.

— De generaal *van Halen* is eensklaps uit Luik verdwenen. Men zegt, dat hij in de zaak van den generaal *van der Smissen* betrokken is. De Brusselsche regering heeft scherpe orders uitgevaardigd, om laatstgemelden in hechtenis te nemen.

RUSLAND.

Petersburg, 26 Maart. Tot verligting der aan Polen grenzende provinciën Volhynie, Wilna, Grodno en Bialystock, die wegens den oorlog in het Koningrijk aan het doortrekken van talrijke troepen onderworpen zijn, en verscheiden oorlogsbehoeften moeten leveren, is van de zijde der regering bevolen geworden, bij de provisionele algemeene recrutering, in plaats van de voorgeschreven 3 rekruten van de 500 zielen, slechts 2 te ligten.

POLEN.

Warschau, 31 Maart. De Staats-Courant van heden behelst het volgende: »De generaal *Krukowiecki* hield den 17den met zijn' staf eene inspectie over de inwendige verdedigingswerken der hoofdstad, de barricaden in de straten en de batterijen aan den oever der Weichsel; hij bezigtigde de boomen en grendels ter afsluiting van deuren en vensters in de bijzondere huizen, en heeft verscheiden gangen van contramijnen doen aanleggen; elke straat heeft verscheiden traversen, die de stad in vele concentrische en van elkander onafhankelijke vesting-distrikten verdeelen." — Brieven uit Zamosk van den 14den melden dat den 11den een Russisch bataillon bij Uchanie omsingeld en tot het nederleggen der wapenen genoodzaakt is geworden. — Uit Krakau heeft men berigt dat de Generaal *Chlopicki* aldaar zeer gevaarlijk ligt. — Uit Pulawy schouwplaats van deerlijke verwoesting geweest; bij den laatsten aanval op dezelve riepen de inwoners aan den oever der Weichsel op hulp, doch de aan gene zijde staande brigade van den overste *Rzuschowski* kon hun die niet verleenen, dewijl het ijs niet meer hield." — De bewoners van het Woiwoodschap Podlachie verkeeren in een verschrikkelijken toestand; de dorpen zijn meest vernield en de bevolking vermoord of verdreven; de boeren verlaten in volslagen wanhoop hunne bezittingen en zwerven razend van den honger in de bosschen rond, waar zij enkele soldatenhoopen overvallen en berooven.

— De Weichsel heeft thans eene soort van wapenstilstand te weeg gebragt. De ellende onder de lagere volksklasse is zeer groot; het valt echter moeijelijk de stad te verlaten, daar men den mannen bijna geene passen geeft. De artsen zijn zeer bekommerd dat bij het ophouden van de vorst het gebrek aan goede levensmiddelen en de vele gekwetsten epidemische ziekten zullen veroorzaken, vooral daar de bosschen aan gene zijde Praga nog met slecht begraven menschen en paarden opgevuld zijn. Men heeft bij de tegenwoordige verademing de gekwetsten uit den grooten schouwburg vervoerd, en er wordt thans weder, als naar gewoonte, gespeeld, doch grootendeels voor ledige banken, gelijk dit onder deze omstandigheden ook niet wel anders zijn kan.

MENGELINGEN.

*

WAT HEEFT EEN SCHILDER NOODIG TE WETEN?

Bij een beroemd Schilder, Professor aan eene Akademie van schoone Kunsten, begaf zich eens een man, naar het uiterlijk aanzien, van verstand niet misdeeld, en, in kleeding en manieren, tot den fatsoenlijken stand behoorende. Hij was vergezeld van zijnen zoon, die reeds de jongelingsjaren bereikt had, en verlangde den Professor te spreken. Deze voldeed aan zijn verzoek, en ontving hem met eene voorkomende vriendelijkheid.

»Ik heb hier mijnen zoon medegebragt," dus begon de man, »Zijne toekomende bestemming in de wereld gaat mij natuurlijk zeer ter harte, en wel daarom, dewijl ik niet weet, wat van hem te maken. Hij zou de Koopman worden; doch met het rekenen ging het geheel niet. Daarna wilde ik hem tot eenen geleerde opleiden; maar het studeren viel hem te zwaar. Vervolgens bestelde ik hem op een handwerk; dan hier duurden hem de leerjaren te lang. Kortom, ik heb bijna alles met hem beproefd, doch niets is gelukt; en daar mij dus niets anders overschoot, heb ik besloten, hem Fijnschilder te laten worden, en te dien einde mij bij u vervoegd, Mijnheer! om uwen raad deswege in te nemen."

De Professor begon te glimlagchen. »Daar doet gij wel aan," zeide hij; »als Schilder kan hij fortuin maken, en dat is zeer gemakkelijk. Om een begin te maken, bij voorbeeld, teekent hij een jaar zes, acht, of tien, al naar zijne talenten zich daarbij ontwikkelen; en dan kan hij ook wel eens een penseel in de hand nemen. ."

»Zes, acht, tien jaren," viel hem de vader, eenigzins bedremmeld, in de rede.

»Ja ja," ging de andere voort, »gij kunt u daarop verlaten, langer niet; en heeft hij dan het penseel ook zoo lang behandeld, dan zou hij alleens een stuk kunnen beoordeelen, en zien, of het goed, slecht, of middelmatig is, en zelf wel reeds iets op het papier ontwerpen, dat niet kwalijk uitviel. Ja, dan juist begint zijn eigenlijk studeren met vrucht; en, bij een reisje naar *Italië*, ziet hij eerst regt in, wat hij nog te leeren heeft."

»Beginnen! — *Italie!* — Inzien! —" zeide de vader, vol verwondering.

»Ja, waarlijk!" hernam de Schilder, »dat kan hij dan reeds, als hij, namelijk, zeer vlijtig geweest is, dat verzeker ik u. Hetgene hij dan verder te leeren heeft, beteekent niet veel. Hij moet slechts nog een weinig *Anatomie*, *Perspectief*, en vooral *Mythologie*, en kennis der *Oude* en *Nieuwe Geschiedenis*, trachten te verkrijgen; ten einde zich belangrijke voorwerpen ter behandeling te kunnen uitkiezen."

»Zoo, — zoo, — dat alles! —" sprak de man, met eenen mond, die zich hoe langer hoe wijder begon te openen.

»o Ja!" zeide de Professor, »dat is bijna alles, wat hij noodig heeft. Alleen nog eenige kunde behoeft hij in de *leefwijze* der *Oude* en *Nieuwe Volkeren*, derzelver *gestalte*, *kleederdragt*, of zoogenaamd *costuum*, om, bij voorbeeld, eenen Romeinschen Veldheer geene pruik, of eenen nieuwen Burgemeester geenen lauwerkrans op te zetten; en, dat ik bijna zoude vergeten hebben, ook een weinig *Latijn* en *Grieksch* dient hij te verstaan; dewijl hij zich dan de Tafereelen en het Beeldhouwwerk der Ouden, uit hunne eigene Schrijvers, kan verklaren. — Ziet gij, dit zijn zoo de kleinigheden, die Mijnheer uw zoon behoort te weten, als hij een goed Schilder wil worden." —

Hiermede maakte de Professor eene buiging, en liet den vader, met zijnen veelbelovenden zoon, in eenige verlegenheid staan.

Men zegt, dat de man nu begon te twijfelen, of ook wel de Schilderkunst het regte vak voor zijnen zoon ware.

De zoon intusschen is wel geen Schilder; maar echter een gewigtig man in den Staat geworden.

ADVERTISSEMENTEN.

*

REGISTRATIE VAN SLAVEN.

De fungerende Contrôleur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, bij dezen ter kennis brengende van de daarbij belanghebbenden, dat voortaan geene afschrijving van Weggeloopen Slaven, op grond dat dezelven *vermoedelijk* zouden overleden zijn, vermag te geschieden, zonder voorafgaande autorisatie van den Hoogen Raad; waarschuwt tevens het Publiek, tegen de ontstaan kunnende onaangename gevolgen, waaraan de zoodanigen, zich door eigen toedoen, zullen blootstellen, die de onder *presentatie van Eede* in te leveren Declaratoiren van aangifte, niet geheel, en in alles, overeenkomstig de waarheid invullen.

Paramaribo, 26 Mei, 1831.

De fungerende Contrôleur Generaal voornoemd,

CH. LEERS.

De Baljuw en Commissaris van Politie der kolonie *Suriname*, nieer en meer ontwarende dat een groot gedeelte der Slavenbevolking, vooral van deze Hoofdplaats, zich schuldig maken, aan overtredingen der ten hunnen aanzien bestaande Wetsbepalingen, en alvorens door hem aan dezelven, dat gevolg wordt gegeven, welk het algemeen belang tot instandhouding der goede order, zoo gebiedend vordert; brengt hij als daartoe behoorlijk geauthoriseerd, ter kennisse der Ingezetenen, dat de Publicatiën van den voormalige Hove van *Politie en Criminele Justitie*, dd. 12 Februarij 1765, gerenouvelleerd en herzien den 15 Augustus 1777, 27 Februarij 1799 en 13 Junij 1808, betrekkelijk de discipline onder de Slaven, nog in volle kracht en werking zijn; bij welke Publicatiën het uitdrukkelijk aan alle Slaven, geene kleur uitgezonderd, is verboden: »om des Zondags en andere dagen, of ook wel principaallijk bij nacht of ontijden langs de straten te gaan of te loopen, met rottingen, stokken, reijen, houwers, knuppels of andere diergelijke instrumenten, insgelijks het te zamen loopen, hetzij om te vechten of andere straatgerucht te maken, hetzij met schelden, zingen, fluiten of diergelijke, gelijk zij ook niet zullen vermogen op de straten te rooken of met hoeden of mutsen op het hoofd in presentie van Blanken te loopen, zoo als ook aan hun wel expresselijk geïnterdiceerd en verboden is, om langs de straten zeker spel of dans, (bij hen thans zeer in zwang zijnde, onder de naam van *Soeza*) te spelen, hetzij voor niet, of om eenige waarde, alsmede alle zamenkomsten om te spelen, met kaarten, dobbelsteenen of wat spel het ook mogte wezen; voorts het dragen van schoenen en kousen;" alles op poene dat de schuldigen zoodanige straffen zullen erlangen, als dezelven na exigentie van zaken en naar aanleiding der bestaande verordeningen zullen meriteren, en ten einde alle pretentie van ignorantie dezer bepalingen voor te komen, worden de respective eigenaren en belanghebbenden uitgenoodigd, den inhoud dezes, aan hunne Slaven kenbaar te maken, en daarenboven verzocht, om door goede huisselijke politie-verordeningen de pogingen, welke van buiten worden aangewend, om de order en rust te vermeerderen en te bevorderen, krachtdadig te ondersteunen.

Paramaribo, 25 Mei 1831.

De Baljuw voornoemd,

MULLER.

C. J. DURUZ, voornemens zijnde, om in de maand Julij e. k., eene reis naar *Europa* te doen, verzoekt diegenen, dewelke iets van hem te vorderen hebben, hunne rekeningen in blanco in te zenden ten huize van den Heer C. A. FISCO, om na accoord bevinding te worden betaald.

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.